

FSD3022 VAPAAEHTOISTYÖNTEKIJÖIDEN KOKEMUKSIA EROAUTTAMISESTA 2014
FSD3022 VOLUNTEERS' EXPERIENCES OF WORKING IN DIVORCE SUPPORT 2014

Tämä dokumentti on osa yllä mainittua Yhteiskuntatieteelliseen tietoarkistoon arkistoitua tutkimusaineistoa.

Dokumenttia hyödyntävien tulee viitata siihen asianmukaisesti lähdeviitteellä.

Lisätiedot: <http://www.fsd.uta.fi/>

This document forms a part of the above mentioned dataset, archived at the Finnish Social Science Data Archive.

If the document is used or referred to in any way, the source must be acknowledged by means of an appropriate bibliographic citation.

More information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Detta dokument utgör en del av den ovannämnda datamängden, arkiverad på Finlands samhällsvetenskapliga dataarkiv.

Om dokument är utnyttjat eller refererat till måste källan anges i form av bibliografisk referens.

Mer information: <http://www.fsd.uta.fi/>

H: Joo joo. Miten sä oot tän perhetapaamistyön kokenut?

V: Jotenkin tosi kivaa ja mukavaa hommaa. Kyllä mä oon tykänny. Ja jotenkin tää on niin, helpolla tekee ihmisille hyvää, et ei niinku vaadita mitään osaamista, eikä periaatteessa tarvii osata tulla ihmisten kaa toimeen tai osata auttaa mitenkään muuten, kun läsnäololla. Et se on jotenkin sillä lailla helppoo, ja matala kynnyys tulla auttamaan. Et ei tarvii olla mitään osaamista.

H: Kerroit sun koulutustaustasta, niin nyt kun sä oot tehnyt tätä toimintaa jo jonkin aikaa, niin onks tästä toiminnasta heränny jotain ajatuksia sun tulevaan uraan liittyen tai johonkin suuntautumisvaihtoehtoon?

V: No, ainakin se, että lapsiperheet on kyllä semmonen itseä lähellä oleva ryhmä. Mutta kyllä mulla edelleen takaraivossa on jotenkin ne nuoret, että niiden parissa. Ja ehkä vielä jotenkin vaikeampien tapausten kanssa. Koska nää on kuitenkin ihan tavallisia perheitä, et jos vois olla vielä joidenkin semmosien marginaalisten ihmisryhmien avuksi, ehkä. Toisaalta sitten oon myös ajatellu, et kun itte ei oo tehny töitä niiden marginaalisten ryhmien kanssa, niin onko vähän liian naiivit ajatukset niistä, kuinka toivottomalta se työn tekeminen sitten tuntuu.

H: Niin, no ei kai tohon oo mitää valmista vastausta..

V: Ja kokeilemalla sen sitten näkee.

H: Niin, että mikä sopii sitten kellekin.

V: Mutta on lapsiperheet semmonen, että tykkään tehdä. Siin on jotenkin se, että lasten kautta se tulevaisuus.. niiden hyvinvoinnin kautta, semmonen positiivinen vire. Vaikken sinänsä ihan lasten kanssa niin viihdy, mutta kuitenkin niiden hyväksi.

H: Ootko sä tästä toiminnasta hyötynyt sitten omassa elämässä?

V: Joo.. Varmaan ainakin alkuun on herättänyt miettimään omaa parisuhdetta ja mitenkä jotain eroamista pystyy välttämään. Ja varmaan jostain eroamisasioista on voitu jutella puolison kanssa tai semmosia asioita käsitellä. Mut ei nyt hirveesti omaan elämään vaikuta kylläkään.

H: Niin varmaan aika luontevasti ne asiat voi tulla puheeksi oman kumppanin kanssa, kun on tässä toiminnassa mukana.

V: Joo, ja se eroasia pyörii niinku mielessä, ja on niin arkipäivää. Ja sitten kun haluais itte sen välttää, niin jotenkin sen ymmärtäminen, kuinka arkipäivää tai normaalia se on, että ittellekkin voi käydä niin myös, että miten asioihin voi puuttua. Ja oon mä täällä lukenu myös tätä kirjallisuutta, parisuhdevinkkejä ja semmosta, mitä ei tuu kotona kyllä luettua.

H: Niin, kun se tieto on täällä niin helposti saatavilla, ja on ehkä sitä luppoaika. Niin, on se kyllä niin arkipäiväinen asia, jos tilastojakin ajattelee.

V: Joo, ja ajattelee, et ihan hyvin itselle vois käydä niin. Ja tavallaan jos ajattelee, et kävis se ero, niin siihen tilanteeseen vois olla apua, et ehkä tietää miten vois hoitaa asiat hyvin tai huonosti lasten kannalta.

H: Niin.